

Το πρωτοχρονιάτικο μήνυμα του Μητροπολίτη Λέρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αстуπαλαίας

“Επ’ ευκαιρία αυτών των καταστάσεων, πρέπει, ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι, να αναθεωρήσουμε τα της ζωής μας πράγματα, και να έλθουμε εις εαυτόν ζώντες και κινούμενοι εν Κυρίω Ιησού και δυναμούμενοι εν τω κράτει της ισχύος Αυτού, αλλά και να διάγουμε την ζωή μας, ως έννομοι πολίτες αυτής της Χώρας”. Αυτό τόνισε μεταξύ άλλων στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του ο [Μητροπολίτης Λέρου](#), Καλύμνου και Αстуπαλαίας κ. Παΐσιος.

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, τελέσθηκε ο Εσπερινός της εορτής του Μεγάλου Βασιλείου στον Ιερό Ναό του Αγίου Σωφρονίου στο «Πατριαρχείο», όπου

χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος, συμπροσευχομένου του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου
πολιτικών,
στών και

Μετά το πέρας του Εσπερινού, στην αίθουσα του Συνεδριακού Κέντρου, ο Σεβασμιώτατος έκοψε την βασιλόπιτα της Ιεράς Μητροπόλεως, απευθύνοντας πατρικές ενθάρρυνσεις και παράδοξα πνευματικά, οικογενειακά και πνευματικά.

Μετά την κοπή της βασιλόπιτας ο Μητροπολίτης απένειμε «Ευεργετήριο Γράμμα» της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στους

συνταξιοδοτηθέντες ιερείς π. Μάξιμο Λιβανό και π. Σωφρόνιο Χατζηλάρη, για την πολυετή ιερατική διακονία τους, καθώς και στον παιδίατρο κ. Σωτήριο-Νικήτα Ταχλιαμπούρη για την πολυσήμενη προσφορά του στο νοσοκομείο της Λέρου.

ο Σύλλογο
ικής μας

Τέλος τιμητικούς επαίνους ο Μητροπολίτης απένειμε στο υπαλληλικό προσωπικό του εκκλησιαστικού γηροκομείου Λέρου για την προσφορά τους στην εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος.

Κατόπιν ο Θεοφιλέστατος ανέγνωσε το πρωτοχρονιάτικο μήνυμα του

Μητροπολίτου, με το οποίο ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε πατρικές εόρτιες ευχές στο ποίμνιο της Ιεράς Μητροπόλεως.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ 2024 ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΕΡΟΥ-ΚΑΛΥΜΝΟΥ-ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ κ. ΠΑΪΣΙΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

Ἀδελφοί μου,

Εἶναι γεγονός ὅτι, εὕρισκόμεθα ὡς χριστιανοί καί μέλη τῆς ἐπί γῆς Στρατευομένης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ὡς πολῖται αὐτῆς τῆς Χώρας, σέ μίαν δύσκολον συγκυρίαν, πνευματικῆς πτώσης καί οἰκονομικῆς κρίσης καί ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων γενομένων, ἤλθαν καί κατακλύζουν τήν ζωή μας, νέα γεγονότα τῆς συγχρόνου ἰδεολογίας, ἡ παγκοσμιοποίηση τῶν νέων πραγμάτων.

Τό φαινόμενο αὐτό τῆς παγκοσμιοποίησης τῶν ξενόφερτων νέων πραγμάτων, δυστυχῶς ἐξαπλώνεται ραγδαίως στόν κόσμο καί στήν Πατρίδα μας καί προκαλεῖ ἤδη ἰσχυρούς κλυδωνισμούς σέ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα, στίς κοινωνίες τῶν λαῶν, καί μάλιστα κάτω ἀπό πολεμικές συρράξεις, ἔτσι πού νά δυναμιτίζεται ἡ

κοινωνική συνοχή τῶν λαῶν καί νά δημιουργοῦνται νέες ἐστίες παγκοσμίων ἐντάσεων, ἀκραῖα φαινόμενα βίας, ἀλλά καί μετακίνησης λαῶν, κεῖσαι κακεῖσε.

Καί ἐρωτᾷ ὁ νουνεχῆς ἄνθρωπος αὐτῆς τῆς παγκοσμιοποιημένης ἐποχῆς, πῶς ἔφθασε σήμερα ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἄνθρωπος μέ τήν ἀλόγιστη παγκοσμιοποίηση τῶν πραγμάτων, τά παιδιά τοῦ Θεοῦ νά περιφέρονται στό ἄγνωστο – κεῖσαι κακεῖσε – μή ἔχόντων πού τήν κεφαλή κλίνη «ἐνῶ αἱ ἀλώπεκες φωλεούς ἔχουσι καί τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δέ υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τήν κεφαλήν κλίνη» (Ματθ. κ8 στ20). Δυστυχῶς καί ὅλα τά διάφορα γεγονότα πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἐπέμβαση, εἶναι ἀντίθετα μέ τήν θεία πρόνοια – τά πάντα ὅσα ἐποίησε ὁ Θεός διά τόν ἐπί γῆς ἄνθρωπο, «καλά λείαν» (Γέν,α,31).

Ἡ Ἐκκλησία, ἡ μόνη πηγή σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, προσβλέπουσα στόν ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Πατρός, «ἀντιτίθεται εἰς τήν προκλητικήν αὐτήν ἀπειλήν διά τόν σύγχρονον ἄνθρωπον καί τās πολιτιστικές παραδόσεις τῶν λαῶν, τήν ὁποίαν ἐμπερικλείει ἡ παγκοσμιοποίησις καί ἡ ἀρχή τῆς «ἰδιονομίας τῆς οἰκονομίας».

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔναντι τῆς ἰσοπεδωτικῆς καί ἀπροσώπου ὁμογενοποιήσεως, τήν ὁποίαν προωθεῖ ἡ παγκοσμιοποίησις, ἀλλά καί τῶν ἀκροτήτων τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, εἰσηγεῖται τήν προστασίαν τῆς ταυτότητος τῶν λαῶν καί τήν ἐνίσχυσιν τῆς ἐντοπιότητος. (Ἐγκύκλιος τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Κρήτη 2016).

Ἡ Ἐκκλησία δέν συνδέει τήν πρόοδο τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέ μόνην τήν ἄνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἢ μέ τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη σέ βάρος τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν. Ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται διά νά καταστήσει φανερά τήν ἄνωθεν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθινή. Ἡ ἀληθινή εἰρήνη, ἡ εἰρήνη πού πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός δέν ἐπιτυγχάνεται ὑπό τήν κραγὴν τῶν ὅπλων, ἀλλά ἐπιτυγχάνεται καί ἐδραιοῦται μέσω τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης, πού κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον «ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει» (Κορ. Α-13,7).

Τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη» πού ἀκούγεται, «ὡς φωνή ὑδάτων πολλῶν», καί πάλιν εἰς ἕνα, πλήρη βιαιοτήτων, κοινωνικῆς ἀδικίας καί καταρρακώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας κόσμον, ἡ ἐκπληκτική πρόοδος τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας δέν φθάνει εἰς τό βάθος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάντοτε περισσότερο ἀπ’ αὐτό πού δύναται νά συλλάβει ἡ ἐπιστήμη καί ἀπ’ αὐτό στό ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ πρόοδος τῆς συγχρόνου τεχνολογίας. Δέν γεφυρώνεται ἐπιστημονικῶς τό χάσμα μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς εἰς τό εἶναι τοῦ ἀνθρώπου (Πατριαρχική ἀπόδειξις ἐπί τοῖς Χριστουγέννοις, 2024).

Ἐπ’ εὐκαιρία αὐτῶν τῶν καταστάσεων, πρέπει, ὡς Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, νά ἀναθεωρήσουμε τά τῆς ζωῆς μας πράγματα, καί νά ἔλθουμε εἰς ἑαυτόν ζῶντες καί κινούμενοι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ καί δυναμούμενοι ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ, ἀλλά καί νά διάγουμε τήν ζωή μας, ὡς ἔννομοι πολῖτες αὐτῆς τῆς Χώρας.

Τά σημεῖα τῶν καιρῶν μᾶς ἀναγκάζουν, παρά ποτέ ἄλλοτε, σήμερα, νά ἔχουμε ἀναπεπταμένες τίς κεραίες τοῦ πνεύματος καί ἀναζωσάμενοι τήν πανοπλίαν τῆς πίστεώς μας, νά ὀδεύουμε τόν δρόμο τῆς κατὰ Χριστόν ζωῆς καί σωτηρίας μας, ἐντός μίας εὐνομουμένης Πολιτείας.

Ὡς Ὁρθόδοξοι δέ Χριστιανοί, καλούμεθα νά δίδουμε μαρτυρία διά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, μέσα εἰς ἕναν κόσμον, στόν ὁποῖον ζοῦμε, κινούμεθα καί ὑπάρχουμε, ἄχρι τοῦ νῦν, καί ὁ ὁποῖος δυστυχῶς κόσμος τῆς σήμερα ἡμέρας ἀρνεῖται τόν Θεόν, καί δέν ἀναζητεῖ τήν χάριν καί εὐλογίαν Του, παρά τοῦ Ὁποίου, «πᾶσαν δόσιν ἀγαθῆν καί πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστίν ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων» (ὀπισθάμβονος εὐχή).

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ἀνατολή τοῦ Νέου Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, μᾶς παρέχει τήν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνήσουμε νοερῶς μέ τά ἐγγύς, τά μακράν καί τά ἐν θαλάσῃ εὐρισκόμενα πνευματικά τέκνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου καί Ἀστυπαλαίας, καί νά εὐχηθοῦμε πατρικῶς ἐκ βαθέων καρδίας εἰς ἕναν ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, ὅπως τό σωτήριον νέον ἔτος 2025, εἴη εὐλογημένον, εἰρηνικόν, ὑγιεινόν καί πανευφρόσυνον παρά τοῦ Σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑπ’ αὐτές τίς σκέψεις, ἀσπαζόμεθα πάντας ἐν φιλήματι Ἀγίῳ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καί εἰκοστῷ καί πέμπτῳ.

□ βκε – 2025

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Λέρου, Καλύμνου & Ἀστυπαλαίας Παῖσιος

Επιμέλεια-Φωτογραφίες: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, Γραμματεὺς Ἱερᾶς Μητροπόλεως